

BISBAT D TERRASSA

8

ELS ESTATS DE VIDA AL SERVEI DE LA MISSIÓ

Introducció

El capítol VIII de la Instrucció presenta la missió de cada batejat en aquesta renovació en clau missionera tant necessària en el moment actual. Analitza cada una de les figures jurídiques existents en l'ordenament canònic pel que fa als preveres i diaques, i també la necessària col.laboració dels religiosos i dels laics.

És per això que ha semblat millor agrupar aquesta part de la reflexió sobre el títol genèric dels estats de vida (preveres, diaques, religiosos, laics) i posar-los en el context general que estan tots ells, cadascú des de la seva identitat i especificitat, al servei de la missió de manera complementària.

Textos de la Instrucció

67. Com a conseqüència de ser el «pastor propi de la parròquia que se li ha confiat» (CIC c. 519), al rector correspon *ipso iure* la representació legal de la parròquia (CIC c. 532). Ell és l'administrador responsable dels béns parroquials, que són "béns eclesiàstics" i, per això, estan subjectes a les relatives normes canòniques (CIC c. 1257,1).
39. Serà tasca dels pastors mantenir viva aquesta dinàmica, perquè cada batejat es consideri un protagonista actiu de l'evangelització. La comunitat presbiteral, sempre en camí de formació permanent, haurà d'exercir amb saviesa l'art del discerniment que permeti que la vida parroquial creixi i maduri, en el reconeixement de les diferents vocacions i ministeris.
78. Com un enriquiment, dins de les solucions descrites més amunt, pot donar-se la possibilitat que un sacerdot sigui nomenat vicari parroquial i encarregat d'un sector específic de la pastoral (joves, gent gran, malalts, associacions, confraries, formació, catequesi, etc.), "transversal" a diferents parròquies, o per a exercir tot el ministeri, o una determinada part de la mateixa, en una d'elles.
79. Els diaques són ministres ordenats, incardinats en una diòcesi o en altres realitats eclesials que tinguin la facultat d'incardinar; són col·laboradors del Bisbe i dels preveres en l'única missió evangelitzadora amb la seva tasca específica, en virtut del sagrament rebut, de «servir el poble de Déu en la diaconia de la litúrgia, de la paraula i de la caritat» (CIC 1009) .
80. Per a salvaguardar la identitat dels diaques, amb el propòsit de promoure el seu ministeri, el Papa Francesc posa en guàrdia sobre alguns riscos relatius a la comprensió de la naturalesa del diaconat: «*Cal anar amb compte per no veure els diaques com mig sacerdots i mig laics. [...] Tampoc és bona la imatge del diaca com una mena d'intermediari entre els fidels i els pastors. Ni a mig camí entre els capellans i els laics, ni a mig camí entre els pastors i els fidels. I hi ha dues temptacions. Hi ha el perill del clericalisme: el diaca que és massa clerical. [...] I l'altra temptació, el funcionalisme: és una ajuda que té el sacerdot per això o allò altre*» (Francesc a la trobada de preveres i consagrats a Milà 25-III-2017).
84. La contribució que les persones consagrades poden fer a la missió evangelitzadora de la comunitat parroquial deriva en primer lloc del seu "ser", és a dir, del testimoni d'un seguiment radical de Crist, mitjançant la professió dels consells evangèlics, i només secundàriament també del seu "fer", és a dir, de les accions realitzades d'acord amb el carisma de cada institut (per exemple, catequesi, caritat, formació, pastoral juvenil, cura dels malalts).
85. La comunitat parroquial està formada principalment per fidels laics, els quals, en virtut del baptisme i dels altres sagraments de la iniciació cristiana, i en molts també del matrimoni, participen en l'acció evangelitzadora de l'Església, ja que «*la vocació i la missió pròpia dels fidels laics és la transformació de les di-*

verses realitats terrenals, perquè tota activitat humana sigui transformada per l'Evangelí »(EG 201).

86. Avui es requereix un generós compromís de tots els fidels laics al servei de la missió evangelitzadora, primer de tot amb el testimoni constant d'una vida quotidiana d'acord amb l'Evangelí, en els ambients on habitualment desenvolupen la seva vida i en tots els nivells de responsabilitat; després, en particular, assumint els compromisos que els corresponen al servei de la comunitat parroquial.

Altres textos per reflexionar

Directorí de la parròquia, dels Bisbes de Catalunya (2001)

35. «La indicació conciliar relativa a l'examen i solució dels problemes pastorals 'amb la col·laboració de tots' [cf. AA 10], cal que trobi un desenvolupament adequat i estructurat en la valoració més convençuda, àmplia i decidida dels consells pastorals parroquials» (ChL 27). Per això avui cal entendre l'acció pastoral del rector amb l'ajut del Consell Pastoral Parroquial, organisme que articula i fa possible la corresponsabilitat en la parròquia. És una altra manera de fer de rector i de ser-ne que té en compte, segons les circumstàncies, el paper fonamental dels altres preveres, dels diaques, del religiosos i dels laics.
40. El rector, amb l'ajut del Consell Pastoral Parroquial, ha de vetllar perquè hi hagi una ordenada col·laboració en la pastoral amb les diverses persones i comunitats de vida consagrada del mateix territori, sempre d'acord amb el seu propi carisma, per ajudar a fer una pastoral de conjunt veritablement evangelitzadora (cf. CD 35).

Carta *En el teu nom calarem les xarxes* (2020) de Mons. Josep Àngel Saiz Mene- ses i Mons. Salvador Cristau Coll

*“Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut”
(1 Pe 4,10)*

En aquest nou curs que comença, nosaltres, que hem conegut l'amor de Déu (cf. 1Jn 4, 16), ens hem de sentir especialment cridats a posar-lo en pràctica. Continuem fent camí en l'anomenada “nova normalitat”, complint rigorosament les mesures de protecció per prevenir els contagis i minimitzar els riscos. En aquest nou curs serà molt important acompanyar les persones, les famílies, els grups, les comunitats cristianes, els àmbits pastorals i les institucions. Això ens ha de portar a viure una actitud determinada, una manera de ser present i fer camí en els diferents moments i realitats que comporta l'acció de l'Església...

Per al diàleg posterior

1. Com vivim cadascú de nosaltres (prevere, diaca, religiós, laic), des de la nostra vocació de servei, la dimensió evangelitzadora i missionera de la parròquia?
2. Com articular, de manera complementària, cada una de les vocacions en el si de la parròquia per tal de viure el sentit missioner?
3. Com ens ajudem mútuament les diferents realitats eclesials de la nostra parròquia o arxiprestat?
4. Com ens complementem els diferents estils, moviments i prioritats de les parròquies de l'arxiprestat?

Per a pregar junts

Jesús mío: ayúdame a esparcir tu fragancia donde quiera que vaya;
inunda mi alma con tu espíritu y tu vida;
llena todo mi ser y toma de él posesión
de tal manera que mi vida no sea en adelante
sino una irradiación de la tuya.

Quédate en mi corazón en una unión tan íntima
que quienes tengan contacto conmigo
puedan sentir en mí tu presencia;
y que al mirarme olviden que yo existo
y no piensen sino en Ti.

Quédate conmigo.
Así podré convertirme en luz para los otros.
Esa luz, oh Jesús, vendrá toda de Ti;
ni uno solo de sus rayos será mío.

Te serviré apenas de instrumento
para que Tú ilumines a las almas a través de mí.

Déjame alabarte en la forma que te es más agradable:
llevando mi lámpara encendida para disipar las sombras
en el camino de otras almas.

Déjame predicar tu nombre sin palabras...
Con mi ejemplo, con mi fuerza de atracción
con la sobrenatural influencia de mis obras,
con la fuerza evidente del amor que mi corazón siente por Ti.

Pregària de st. John Henry Newman